

honorem contemnendum esse, putent, parumque referre credant, quid alii de nobis vel dicant, vel sentiant: Quamvis etiam honor, (qui nihil aliud, quam æstimationem seu virtutis taxationem involvit,) ex ipsis factis egregiis, perpetuam laudem, gloriam, & valorem meritis, constans, ex corruptissimo seculi corrupti suffragio non dependeat, & ideo improbæ, qui honorem legitime partum vellicant, calumniæ potius sperni, quam vindicari, mereantur. Quia tamen non parum vulgi opinione & testimonio juvatur, & secundum illud tritum, calumniare audacter, semper aliquid hæret, coram hominibus illum aliquo modo violari, & sic recte vindicari, nemo negabit. Eleganter ait *Cicero in Orat. pro Archia.* Trahimur omnes laudis studio, & optimus quisque maxime gloria ducitur. Est enim docente *Eod. lib. 3. de fin.* hominis ingenui, & liberaliter educati, velle bene audire a parentibus, a propinquis, a bonis etiam viris: & futuræ post mortem famæ, propter rem etiam detracto usu, consulendum. Est contra, pergit idem *in Pison.* animi angusti, & demissi, honorem atque dignitatem contemnere. Nam, ut levitatis est, inanem aucupari rumorem, & omnes umbras etiam vanæ gloriæ consecrari: Sic levis est animi, lucem splendoremque fugientis, justam gloriam, quæ est fructus veræ virtutis honestissimus, repudiare: sentiunt nobiscum *Julianus & Papinianus in l. 26. pr. ff. si quis omis. caus. test.* dum emphatice volunt, dolo non carere eos, qui, honore proprio omissio, propter compendium quodvis lucrum adventitium malunt.

De Amore
& tuitione
bonorum,

§. V. Post vitam & honorem amor nos trahit ad bona & substantiam bonorum nostrorum. Quæ quasi altera hominum vita, ut ait *Gloss. in L. 14. v. vitam C. de advocat. divers. Jud. & in l. 22. verb. vitam C. de adm. tut.* Unde in *l. 49. ff. de V. S.* Bona naturaliter ex eo dicuntur, quod beant, hoc est beatos faciunt. Et cum absque rebus homo vivere non potest, nemo enim ex vento vivere præsumitur, hinc etiam necare